

רשומות

ספר החוקים

22 בדצמבר 2005

2041

כ"א בכסלו התשס"ו

עמוד

98 חוק הרשות לפיתוח ולקידום התרבות, התיירות וקשרי החוץ של ירושלים, התשס"ו-2005
102 חוק ערבויות מטעם המדינה (תיקון), התשס"ו-2005
104 חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 18), התשס"ו-2005

**חוק הרשות לפיתוח ולקידום התרבות, התיירות וקשרי החוץ של ירושלים,
התשס"ו-2005***

1. בחוק זה – הגדרות
- “המועצה” – מועצת הרשות שמונתה לפי סעיף 8;
- “המנהל” – מנהל הרשות שמונה לפי סעיף 18;
- “הרשות” – הרשות לפיתוח ולקידום התרבות, התיירות וקשרי החוץ של ירושלים המוקמת לפי חוק זה;
- “השר” – ראש הממשלה או השר שהממשלה קבעה אותו לענין חוק זה.
2. (א) מוקמת בזה הרשות לפיתוח ולקידום התרבות, התיירות וקשרי החוץ של ירושלים.
(ב) מקום מושבה של הרשות הוא ירושלים.
3. הרשות היא תאגיד.
4. הרשות היא גוף מבוקר, כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב].
5. (א) אלה תפקידי הרשות:
- (1) ליזום תכניות ופעילויות לפיתוח ולקידום התרבות, התיירות וקשרי החוץ של ירושלים;
- (2) לעודד יוזמות לפיתוח ולקידום התרבות, התיירות וקשרי החוץ של ירושלים;
- (3) לתאם בין משרדי הממשלה, הרשויות והגופים הפועלים לפיתוח ולקידום התרבות, התיירות וקשרי החוץ של ירושלים;
- (4) לספק מידע בכל הקשור לתכניות, לפעילויות וליזומות, בתחומי התרבות, התיירות וקשרי החוץ של ירושלים;
- (5) לייעץ ולסייע בכל הקשור לתכנון, להקמה ולהפעלה של מפעלי תרבות ותיירות בירושלים ולגופים העוסקים בפיתוח קשרי החוץ שלה;
- (6) לחזק ולפתח את המוסדות השוכנים בירושלים, העוסקים בתחומי פעולתה של הרשות.
- (ב) בביצוע תפקידיה תדאג הרשות שפעולותיה לא יעמדו בסתירה עם החלטות שקיבלה מועצת עיריית ירושלים ושיהיו תואמות את מדיניות הממשלה בתחומי פעולתה של הרשות.
6. אלה סמכויות הרשות:
- (1) לקבוע את השימוש במשאבים שיעמדו לרשותה;
- (2) לגייס הון בישראל ומחוצה לה לצורך ביצוע תפקידיה;
- (3) להקים תאגידים, בעצמה או יחד עם אחרים, או לרכוש זכויות בתאגידים קיימים, והכל לצורך ביצוע תפקידיה;
- (4) ליצור ולקיים קרנות לפיתוח התרבות, התיירות וקשרי החוץ של ירושלים.

* התקבל בכנסת ביום י"ג בכסלו התשס"ו (14 בדצמבר 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 104, מיום כ"ז בחשוון התשס"ו (29 בנובמבר 2005), עמ' 57.
ס"ח התשי"ח, עמ' 92.

7. כל הכנסה שתקבל הרשות תשמש במסגרת תקציבה למטרות שהועידה הרשות לשם שימוש בהכנסות ביצוע תפקידיה.

מועצת הרשות

8. (א) השר ימנה את מועצת הרשות, וזה הרכבה:

(1) שישה נציגי הממשלה שהם עובדי המדינה, ובהם שני עובדי משרד ראש הממשלה שימליץ עליהם ראש הממשלה, עובד משרד האוצר שימליץ עליו שר האוצר, עובד משרד החוץ שימליץ עליו שר החוץ, עובד משרד החינוך, התרבות והספורט שימליץ עליו שר החינוך, התרבות והספורט ועובד משרד התיירות שימליץ עליו שר התיירות;

(2) שמונה נציגי עיריית ירושלים, לפי המלצת ראש עיריית ירושלים, מהם שישה שישקפו, ככל האפשר, את יחסי הכוחות במועצת העיריה;

(3) ארבעה נציגי ציבור שימליצו עליהם שר האוצר, שר החוץ, שר החינוך, התרבות והספורט ושר התיירות, כל אחד מהם על נציג אחד;

(4) נציג התאחדות בתי המלון בירושלים;

(5) נציג הסוכנות היהודית לארץ ישראל;

(6) נציג של מוסדות להשכלה גבוהה, בהתייעצות עם ראש עיריית ירושלים; לענין זה, "מוסד להשכלה גבוהה" – מוסד שהוכר לפי סעיף 9 לחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958²;

(7) נציג של מוסדות תורניים, בהתייעצות עם ראש עיריית ירושלים.

(ב) המועצה, באישור השר, תמנה את יושב ראש המועצה ואת ממלא מקומו הקבוע מבין חברי המועצה.

תפקידי המועצה

9. אלה תפקידי המועצה:

(1) לייעץ לממשלה בכל הקשור לביצוע סעיף 4 לחוק יסוד: ירושלים בירת ישראל¹, בתחום סמכויותיה של הרשות, ולייעץ לשרים בכל הקשור לביצוע חוק זה;

(2) לאשר את תקציב הרשות;

(3) לפקח על ביצוע תפקידי הרשות.

סייגים לכהונה

10. (א) לא יכהן כחבר המועצה –

(1) מי שאינו אזרח ישראלי;

(2) מי שבעשר השנים שקדמו למינוי הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש כחבר המועצה;

(3) מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד ענינים, בין תפקידו כחבר המועצה לבין ענין אישי שלו או של קרובו או תפקיד אחר שלו, וכן מי שקשור, במישרין או בעקיפין על ידי קרובו, סוכנו או שותפו, בחוזה או בעסקה עם הרשות או מי שהוא בעל ענין בתאגיד הקשור כאמור; אך לא יהיו פסולים עובדים או חברי הנהלה של גופים ציבוריים או של חברות ממשלתיות בשל כך בלבד שהגופים או החברות קשורים כאמור.

¹ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

² ס"ח התש"ם, עמ' 186.

(ב) לענין סעיף קטן (א)(3) ולענין סעיף 16 –	
"בעל ענין" – בעל חלק העולה על חמישה אחוזים מהונו של תאגיד או מכוח ההצבעה או מהזכות לרווחיו;	
"קרוב" – בן זוג, הורה, בן, בת, אח, אחות ובני זוגם.	
11. חברי המועצה יתמנו לתקופה של חמש שנים, ואפשר לחזור ולמנותם לתקופת כהונה נוספת אחת.	תקופת כהונה
12. (א) חבר המועצה שאינו עובד המדינה, עובד גוף מתוקצב או עובד בגוף שאותו הוא מייצג במועצה, זכאי לקבל מהרשות גמול בעבור השתתפות בישיבות המועצה ובלבד שאינו זכאי לקבל תמורה בעבור ההשתתפות ממקור אחר.	גמול והחזר הוצאות
(ב) חבר המועצה שאינו זכאי לגמול לפי הוראות סעיף קטן (א), זכאי לקבל מהרשות החזר הוצאות שהוציא לצורך השתתפות בישיבות המועצה, ובלבד שאינו זכאי לקבל החזר הוצאות ממקור אחר.	
(ג) השר, בהסכמת שר האוצר, יקבע כללים ותנאים שלפיהם ישולם גמול והחזר הוצאות לפי סעיף זה לחברי המועצה ואת שיעוריהם.	
(ד) בחוק זה, "עובד המדינה" ו"עובד גוף מתוקצב" – כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 ⁴ .	
13. חבר המועצה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:	
(1) התפטר במסירת כתב התפטרות לשר;	פקיעת כהונה
(2) חדל להיות עובד המשרד הממשלתי, עובד או חבר בגוף שאותו הוא מייצג במועצה או עובד עיריית ירושלים, לפי הענין;	
(3) לגבי נציג הציבור – אם נתמנה להיות עובד המדינה או עובד עיריית ירושלים.	
14. השר יהיה רשאי להעביר חבר מועצה מכהונתו לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:	העברה מכהונה
(1) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;	
(2) הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי להיות חבר המועצה;	
(3) נתקיים בו הסייג האמור בסעיף 10(א)(3);	
(4) הוא נעדר בלא סיבה מוצדקת מארבע ישיבות רצופות של המועצה או מיותר משליש מהישיבות שקיימה המועצה בשנה אחת.	
15. השר רשאי לקבוע את סדרי עבודתה ונהליה של המועצה, וככל שלא נקבעו כאלה, תקבע אותם המועצה.	סדרי עבודה
16. (א) חבר המועצה יודיע ליושב ראש המועצה אם נושא הנדון בישיבת המועצה עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד ענינים בין כהונתו לבין ענין אישי שלו או של קרובו, או לבין תפקיד אחר שלו, ויימנע מהשתתפות בדיון ומהצבעה בישיבה כאמור.	ניגוד ענינים וחובה גילוי זיקה בחוזה או בעסקה

² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

- (ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), חבר המועצה שיש לו או שעשוי להיות לו, במישרין או בעקיפין, בעצמו או על ידי קרובו, סוכנו או שותפו, או לתאגיד שהוא בעל ענין בו כל חלק, זיקה או ענין בכל חוזה או עסקה עם הרשות אשר עומדים לדיון במועצה:
- (1) יודיע על כך ליושב ראש המועצה מיד לאחר שנודע לו על החוזה או על העסקה;
- (2) לא יהיה נוכח בדיונים באותו חוזה או באותה עסקה ולא ישתתף בהחלטה המתייחסת אליהם או הקשורה עמם.
17. קיום המועצה, סמכויותיה ותוקף החלטותיה לא ייפגעו מחמת שנתפנה מקומו של חבר תוקף פעולות מועצה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו.
18. (א) המועצה, באישור השר וראש עיריית ירושלים, תמנה מנהל לרשות. (ב) המנהל ממונה על ביצוע תפקידי הרשות ויישום החלטות המועצה. מנהל הרשות
19. (א) תקופת כהונתו של המנהל תהיה חמש שנים; המועצה, באישור השר וראש עיריית ירושלים, רשאית להאריך את המינוי בשתי תקופות כהונה נוספות. כהונת המנהל והנאי העסקה
- (ב) המנהל יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:
- (1) התפטר במסירת כתב התפטרות לשר ולראש עיריית ירושלים;
- (2) הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי להיות המנהל;
- (3) השר וראש עיריית ירושלים, לאחר התייעצות עם המועצה, קבעו כי נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;
- (4) רוב של שני שלישים מחברי המועצה, באישור השר וראש עיריית ירושלים, החליטו להעבירו מתפקידו.
- (ג) השר וראש עיריית ירושלים, באישור המועצה, יקבעו את שכרו ותנאי העסקתו של המנהל.
20. (א) הרשות תגיש לשר, לראש עיריית ירושלים ולוועדת הכספים של הכנסת, בתחילת דוחות כל שנת כספים, דוח לגבי השנה שחלפה אשר יכלול את אלה:
- (1) מאזן שנתי של הרשות מבוקר בידי רואה חשבון;
- (2) דוח הכנסות והוצאות של הרשות;
- (3) דוחות בדבר המשאבים של הרשות ואופן השימוש בהם;
- (4) סקירה בדבר ביצוע תקציב הרשות;
- (5) סקירה על פעולות הרשות באותה שנה.
- (ב) השר וראש עיריית ירושלים רשאים לדרוש מהרשות, בכל עת, דין וחשבון ומידע אחר על כל ענין שהוא בגדר תפקידה וסמכויותיה.
21. דין הרשות כדין המדינה לענין תשלום מסים, אגרות, ארנונות, היטלים ותשלומי חובה דין הרשות כדין המדינה אחרים.

- דין המנהל, חברי המועצה ועובדי הרשות
22. (א) דין המנהל, חברי המועצה ועובדי הרשות כדין עובדי המדינה לענין חיקוקים אלה:
- (1) חוק הבהירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969⁵;
 - (2) חוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959⁶;
 - (3) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979⁷;
 - (4) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969⁸;
 - (5) ההוראות הנוגעות לעובד הציבור בחוק העונשין, התשל"ז-1977⁹.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א)(1), (2) ו-(4) לא יחולו על חברי המועצה המכהנים כחברי מועצת העירייה, והוראת סעיף קטן (א)(4) לא תחול על חברי המועצה שהם נציגי הציבור.
23. השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.
24. תחילתו של חוק זה בתום שלושה חודשים מיום פרסומו.
- ביצוע ותקנות תחילה

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

⁵ ס"ח התשכ"ט, עמ' 103.
⁶ ס"ח התשי"ט, עמ' 190.
⁷ ס"ח התש"ם, עמ' 2.
⁸ ס"ח התשכ"ט, עמ' 144.
⁹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

חוק ערבויות מטעם המדינה (תיקון), התשס"ו-2005*

- תיקון סעיף 1
1. בחוק ערבויות מטעם המדינה, התשי"ח-1958 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1 –
- (1) האמור בו יסומן "(א)", ובו, במקום "לערבות למילוה" יבוא "לערבות למילוה, לעסק יצוא";
 - (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) בחוק זה –

"עסק יצוא" – יצוא טובין או שירותים, או שיווק של יצוא כאמור, בתמורה המתקבלת מידי אדם שמחוץ לישראל, וכן השקעות של תושבי ישראל מחוץ לישראל, והכל לרבות מתן אשראי או בטוחה למימון פעולות כאמור;

"ערבות", לענין עסק יצוא – לרבות התחייבות לשיפוי."
2. בסעיף 2 לחוק העיקרי, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:
- תיקון סעיף 2

* התקבל בכנסת ביום י"ב בכסלו התשס"ו (13 בדצמבר 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 178, מיום כ"ב באייר התשס"ה (31 במאי 2005), עמ' 356.
¹ ס"ח התשי"ח, עמ' 139.
² ס"ח התשכ"ז, עמ' 46.

"(ב) תוקפו של אישור שנתנה הוועדה לפי הוראות סעיף קטן (א) יהיה לשנתיים, אלא אם כן קבעה הוועדה כי תוקפו יהיה לתקופה קצרה יותר."

החלפת סעיף 3

3. במקום סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:

3. (א) בסעיף זה, "סכום הערבויות התקפות" – הסכום המצטבר של שני אלה:

(1) יתרת סכומי הערבויות שניתנו לפי הוראות חוק זה, שלא מומשו ושתוקפן טרם פג, כשהיא משוערכת לפי כתבי הערבויות;

(2) הסכום הכולל של ערבויות שאושרו לפי הוראות סעיף 2 ושטרם ניתנו, ובלבד שהאישור עומד בתוקפו.

(ב) סכום הערבויות התקפות לא יעלה, בכל עת, על עשרה אחוזים מסכום תקציב המדינה לאותה שנת כספים, למעט תקציב הפיתוח.

(ג) הממשלה רשאית, בנסיבות חריגות ומטעמים מיוחדים, להעלות את השיעור האמור בסעיף קטן (ב) עד לשיעור של 25 אחוזים, לתקופה שלא תעלה על 18 חודשים.

תיקון סעיף 4

4. בסעיף 4 לחוק העיקרי –

(1) האמור בו יסומן "(א)", ובו, הסיפה החל במילים "ובלבד שלא תינתן" – תימחק;

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) ערבות לפי הוראות חוק זה, למעט ערבות לעסק יצוא, לא תינתן למלוא סכום החיוב, אלא במקרים מיוחדים ומנימוקים שיירשמו; לענין סעיף קטן זה, "חיוב" – כמשמעותו בסעיף 1 לחוק הערבות, התשכ"ז-1967."

הוספת סעיף 4א

5. אחרי סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:

4א. המדינה רשאית לגבות עמלה בעד מתן ערבות לפי הוראות חוק זה, בשיעורים ובתנאים שעליהם יורה שר האוצר, דרך כלל, לערבות מסוימת או לסוג מסוים של ערבויות; שיעור העמלה ותנאיה, שעליהם יורה שר האוצר, ישקפו את הסיכון הכרוך במתן הערבות."

תיקון סעיף 7

6. בסעיף 7 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "באותה שנה ועל" יבוא "באותה שנה, על" ובמקום הסיפה החל במילים "במידה שתקפן" יבוא "שלא מומשו ושתוקפן טרם פג עד תום השנה, וכן על הסכום הכולל של ערבויות שאושרו לפי הוראות סעיף 2, באותה שנה, ושטרם ניתנו";

(2) בסעיף קטן (ב), המילים "בכל שנת כספים" – יימחקו.

ביטול חוק הערבויות לסחר-חוץ

7. חוק הערבויות לסחר-חוץ, התשי"ט-1959 – בטל.

הוראות מעבר

8. על אף האמור בהוראות סעיף 3(א) לחוק העיקרי בנוסחו בחוק זה –

(1) נתנה ועדת הכספים של הכנסת אישור לפי הוראות סעיף 2 לחוק העיקרי או לפי סעיף 2 לחוק הערבויות לסחר-חוץ, התשי"ט-1959, בנוסחם ערב תחילתו של חוק זה,

³ ס"ח התשי"ט, עמ' 220; התשכ"ח, עמ' 170.

עד יום ה' בטבת התשס"א (31 בדצמבר 2000) (בסעיף זה – המועד הקובע), ולא ניתנה ערבות על פי האישור האמור עד יום תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה) או שניתנה ערבות בסכום הנמוך מסכום הערבות שאושר, יהיה האישור לגבי הסכום שאושר או יתרתו, לפי הענין – בטל;

(2) נתנה ועדת הכספים של הכנסת אישור לפי הוראות סעיף 2 לחוק העיקרי או לפי סעיף 2 לחוק הערבויות לסחר חוץ, התשי"ט-1959, כנוסחם ערב יום התחילה, לאחר המועד הקובע, ולא ניתנה ערבות על פי האישור האמור עד יום התחילה או שניתנה ערבות בסכום הנמוך מסכום הערבות שאושר, יהיה האישור לגבי הסכום שאושר או יתרתו, לפי הענין, תקף למשך שנתיים מיום התחילה.

אהוד אולמרט
שר האוצר

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 18), התשס"ו-2005*

1. בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981' (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 2(א), ברישאה, אחרי "בכל דרך אחרת" יבוא "לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה".

תיקון סעיף 2

2. (א) הוראות סעיף 2 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה (בסעיף זה – הוראות הסעיף), יחולו גם על תובענה, תובענה ייצוגית או בקשה לאישור תובענה כתובענה ייצוגית, שהוגשה לפני תחילתו של חוק זה בשל הטעיה, ובלבד שטרם ניתן בה פסק דין סופי.

תחולה

(ב) תובע או מבקש, לפי הענין, יהיה רשאי לתקן את כתבי הטענות בתובענה או בבקשה כאמור בסעיף קטן (א), לרבות בערעור, לצורך התאמתם להוראות הסעיף, בתוך 90 ימים מיום תחילתו של חוק זה; תוקנו כתבי הטענות, יהיה הנתבע, או המשיב, לפי הענין, רשאי לתקן את כתבי טענותיו, ולענין זה יחולו הוראות תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984², בשינויים המחוייבים.

אהוד אולמרט
שר התעשייה המסחר
והתעסוקה

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

¹ התקבל בכנסת ביום י"ב בכסלו התשס"ו (13 בדצמבר 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת - 93, מיום י"ט בתמוז התשס"ה (26 ביולי 2005), עמ' 254.

² ס"ח התשמ"א, עמ' 248; התשס"ה, עמ' 97.

³ ק"ת התשמ"ד, עמ' 2220.